בס"ד

יום **א', י'** ב**טבת** תש"ס (**19** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, עשרה בטבת, תענית ציבור.
<u>והוא יום התחלת המצור על ירושלים ע"י נבוכדנאצר, מלך בבל בבית ראשון.</u>
=ויהי בשנת התשיעית למלכו, בחודש העשירי, בעשור לחודש, בא נבוכדנאצר מלך בבל, הוא וכל חילו, על ירושלים ויחן עליה ויבנו עליה דייק סביב. ותבוא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו . בתשעה לחודש [תמוז], ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ. ותיבקע העיר...= [מלכים **ב**',**כה**',1-4]
=ובחודש החמישי[=אב] בעשור לחודש...בא נבוזראדן רב טבחים...וישרוף את בית ה' ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלים...ואת כל חומת ירושלים סביב נתצו...ואת יתר האמון (ההמון) הגלה נבוזראדן...=[ירמיה **נב**', 12-15]
850 שנה ישבו ישראל בארצם מיום שהכניסם יהושע לשם. והולידו בנים ובני בנים: 20 דור עד שעלה עליהם נבוכדנאצר הרשע מלך בבל והגלם. 440 שנה עד שבנה שלמה המלך את בית המקדש ועוד 410 שנה שהיה הבית קיים עד שהחריבוהו חיל כשדים. כשנכנסו ישראל לארץ, נכנסו בה לשבת ישיבת עולם, שכך הבטיח הקב"ה לאברהם: "כי את כל הארץ אשר אתה רואה – לך אתננה ולזרעך, עד עולם." [בראשית **יג**' 15] **אלא שתנאי התנה הקב"ה עמהם: "ושמרתם את כל חוקותיי ואת כל משפטיי ועשיתם אותם – ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה"** [ויקרא **כ**' 22] **;"ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה, כאשר קאה את הגוי לפניכם."** [ויקרא **יח**' 28] [ספר התודעה]

(להימשך...)
כמו-כן, נקבע יום זה ע"י הרבנות הראשית לישראל כיום הקדיש הכללי לזכר חללי השואה, הי"ד. בצה"ל, מקדישים הרבנים הצבאיים את שיחותיהם היום על ערכו ומהותו של הצום מבחינה דתית, היסטורית ולאומית. וכן על משמעות השואה ותוצאותיה.
[יומן צה"ל]

בהקשר זה, הקטע הבא מתוך מאמר שהופיע בעלון: "שבת *משפחל*":

רבות הן השאלות המתעוררות בעקבות השואה. איננו יודעים את פתרונם. כנראה עומדים אנו בפני ההיסטוריה כבפני שטיח-קיר מרהיב ביופיו (כפי שתיאר זאת ר' יוסף דב סולובייצ'יק)**, אלא שאנו מסתכלים עליו מהצד הלא-נכון ורואים בו מערבולת חוטים חסרי משמעות וסדר. רק בעידן הגאולה נוכל אולי לראות את השטיח במלוא הדרו. "לכן, המשכיל בעת ההיא ידום, כי עת רעה היא."**[עמוס **ה**' 13]

עובדה מעניינת(?)...כיוון שהשנה, שנת תש"ס, היא שנה מעוברת (עם חודש אדר נוסף) לא יחול צום זה, העשרה בטבת, בשנת ה"מילניום", שנת 2000. הפעם הבאה תהיה ב-5 בינואר 2001, למניינם. יהי רצון שבשורה זו מבשרת במהירה בימינו גם על קיום הנבואה מימי זכריה [**ח**' 19]: **"כה אמר ה' צב-אות צום הרביעי, וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו"** (הכוונה כאן לימי הצום בחודשים ה-4 (17 בתמוז), ה-5 (תשעה באב), ה-7 (צום גדליה) וה-10 (י' בטבת)). בימים אלה, למשך כל הדורות, מציינים עם ישראל את השלבים שהובילו לחורבן בתי המקדש. בשעה שהוגלנו מארץ-הקודש בעקבות חורבן הבית השני, **היו גרים באזור בנימין ושומרון בלבד כ-11 מיליון יהודים(!)**, מספר שאינו כולל את היהודים שגרו ביתר חלקי הארץ. כותב ההיסטוריון יוסיפוס שלא היה מטר מרובע בארץ שלא היה או מיושב או מעובד! ועוד, הוו היהדים כ-10% מאוכלוסיית העולם בעת החורבן...

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!